

Osnovna šola Škofljica
Klanec 5
1291 Škofljica

Datum: 15. 11. 2020

RAVNATELJEVO PISMO UČENKAM IN UČENCEM OŠ ŠKOFLJICA

Draga učenka, dragi učenec!

Žal nam epidemiološke okoliščine v državi tudi po podaljšanih počitnicah niso omogočile, da bi se kljub različnim prizadevanjem ravnateljev vrnili v šolske klopi. Tako so ta teden moji koraki po šolah glasno odmevali po praznih hodnikih. Ob pogledih na vaše izdelke sem si močno želel, da bi vas v ponedeljek, 16. 11. 2020, lahko pozdravil v učilnicah. Na mojo žalost se to ni uresničilo. Vsi se boste še naslednjih štirinajst dni šolali na daljavo. Močno upam, da se zmanjša število obolelih za koronavirusom in da nam čarobni december pomaga, da boste s svojim smehom, z domislicami, s pozornim sodelovanjem pri pouku ter s pestrim ustvarjanjem obudili vse tri šole. Prepričan sem, da boste lahko sošolcem zaupali marsikatero dogodivščino iz počitniškega časa ter obdobja šolanja na daljavo, da se boste hitro ponovno povezali, pozabili na morebitne bolečine in težave, če ste zboleli za hinavsko boleznijo, ki se tako nepričakovano prikrade v naše družine, in se vztrajno prepustili iskanju znanja.

V naslednjih štirinajstih dneh sodelujte z učitelji, ki vam bodo pošiljali gradiva oz. jih objavljali v spletnih učilnicah. Zamislite si, da ste v šoli in si naredite šolski urnik. Vse obveznosti opravljajte sproti, rešujte naloge, odzivajte se na navodila učiteljev, pošiljajte jim rešene naloge, svoje domače stvaritve in napišite jim kakšno spodbudno misel. Z veseljem jo bodo prebrali. Po svojih močeh se namreč glede na družinske razmere na različne načine trudijo, da boste lahko tudi doma ostali v šolski »kondiciji«, da se boste lahko učili, spremljali njihove razlage, odkrivali nova znanja, napredovali v izkušnjah in spretnostih, pa čeprav veliko težje, počasneje in z veliko večjo odgovornostjo in samostojnostjo, kot bi to počeli v šoli. Zaupam vam, da se boste potrudili, čim manj obremenjevali starše, se povezali v oddelčne skupine, medsebojno izmenjevali informacije, si pomagali, se spodbujali in podpirali. Če boste opazili, da ima vaš sošolec določene težave, ga pokličite, mu pomagajte, svetujte, se povežite z njim pri kakšni sprostitveni dejavnosti na računalniku, mu predlagajte dober film ali knjigo. Saj veste, kakšno čudežno moč ima prijateljska beseda. Vedno se lahko obrnete tudi na razrednika/razredničarko ali posameznega učitelja/učiteljico. Napišite, da česa niste prejeli, niste našli, imate težave z računalnikom, se ne znajdete. Enako velja za snov – razmišljajte, poskušajte, raziskujte, sprašujte ... Če ne razumete, sporočite učitelju, ga prosite za dodatno razlago, pomoč, nasvet, naj vas poveže z učiteljicami, ki nudijo dodatno pomoč pri učenju. Ko ne uspete vsega narediti, saj so doma razmere drugačne, kot jih imate v šoli, naj učitelj na primeren način to pravočasno izve.

Še nekaj besed o videokonferencah ali kakor sedaj večkrat rečemo – o zoomiranju. Kadar vas učitelji povabijo k pouku po ZOOM-u, ko se lahko slišite in vidite v živo, velja, da se na povabilo obvezno odzovete. Seveda bodo učitelji razumeli, če boste za svojo odsotnost imeli opravičljive vzroke – nimate urejene povezave, nimate na voljo računalnika, ker ga potrebuje starejši brat, ni staršev, ki bi vam pomagali, ste mogoče bolni ... To jim takoj sporočite. Drugače pa se povežete, vklopite tudi kamero, saj je osnovni cilj povezave, da se vidite in slišite. Z vašim vidnim pojavljanjem pa tudi prepričate, da bi se vam pridružili neznanci, ki imajo navadno osnovni namen, da motijo

pouk, vam nagajajo ali celo s povsem neprimernimi izrazi popolnoma uničijo ali prekinejo vaše srečanje z učiteljem. Pri komuniciranju z učiteljem in sošolci se obnašamo tako kot v šoli – smo prijazni, vljudni, uporabljamo knjižni jezik, se ne prepiramo, ne segamo v besedo, dovolimo tudi drugim, da lahko izrazijo svoje mnenje. Seveda pa videokonference niso namenjene samo temu, da učitelj razlaga, vi pa sedite pred zaslonom in sanjate. Naj bo to tudi oblika sodelovanja, kot ste jo navajeni v šoli, ko se pogovarjate, sodelujete, sporočate svoje izkušnje ali pokažete svoje znanje.

Vidim, da mnogi razumete, da je sestavni del šolanja tudi ocenjevanje in da ste se nekateri z učitelji že dogovorili za načine, obseg snovi ter datume ocenjevanj. Pozivam vas, da se tudi doma učite, pridobivate znanje na različne načine in ga utrjujete. Znanje je namreč vrednota, ki nam sedaj sistemsko ni najbolj omogočena, zato pa je mogoče priložnost, da sami raziskujete, ponavljate in se izobražujete. Vsekakor pa je potrebno znanje vedno znova tudi dokazovati. V vsakdanjem življenju so za to različne življenjske priložnosti. V šoli pa to običajno počnemo s preverjanjem in ocenjevanjem. Učitelji vam bodo sporočili, kdaj bodo ocenjevali, kako oz. na kakšen način in kaj vse je potrebno znati. Vi pa izkoristite možnosti in se dobro naučite. Pričakujemo, da se boste pri ustnem ocenjevanju obnašali enako, kakor naj bi se v šoli. Odgovarjajte premišljeno, samozavestno in seveda samostojno – brez dodatnih nedovoljenih pripomočkov, o katerih smo že kar nekaj slišali. Prav tako velja, da ste v sobi sami, brez bratov in sester ter staršev, saj tudi v šoli niso prisotni, ko vas učitelj sprašuje pred sošolci in sošolkami. Bodite odgovorni, vredni zaupanja in pošteni do učiteljev, sošolcev in sošolk, predvsem pa do sebe. Ni namreč dobro goljufati sebe, saj ne vemo, kdaj bomo določena znanja potrebovali.

PRVOŠOLKE IN PRVOŠOLCI! PO SVOJE MI JE NAJBOLJ HUDO ZARADI VAS. VEM, DA STE SE ŠOLE VESELILI, DA STE BILI NA PRVI ŠOLSKI DAN VSI RAZIGRANI IN SREČNI. VSE ŠOLE STE OPTIMISTIČNO IN PRISRČNO OBARVALI V RUMENO. POLNI RADOVEDNOSTI IN PRIČAKOVANJA STE PRIHAJALI V ŠOLO, SE ŽE MARIKAJ NAUČILI, VELIKO NAREDILI OB POMOČI SVOJIH UČITELJIC, SEDAJ PA MORATE BITI DOMA. ZAVEDAM SE, DA JE TO ZA VAS IN ZA VAŠE STARŠE ZELO TEŽKO. POVSOD SE BOM TRUDIL, DA PRIDETE VSAJ VI - SKUPAJ S SOŠOLCI IN SOŠOLKAMI IZ 2. IN 3. RAZREDA - ČIM PREJ V SVOJE UČILNICE IN POLEPITE STENE S SVOJIMI RISBICAMI. UPAM, DA SE KAKŠNA NAJDE TUDI ZA MOJO PISARNO.

Devetošolke in devetošolci. Čeprav slišim, da vam doma sploh ni hudo, vas videvam na šolskih igriščih, srečujem na poteh po občini ... pa verjemite, da je velika škoda, da niste pri pouku v šoli. Zadnje leto se znanje povezuje, nadgrajuje, utrjuje. Pripravljate se za vstop v srednjo šolo, kjer bo potrebno marsikaj znati že iz osnovne šole, če boste hoteli slediti razlagi. Zato ne zapravljajte tega časa. Potrudite se in kljub svojemu »najstarejšemu stažu« na šoli vsak po svoje sodelujte z učitelji najbolje, kar znate in zmorete. Nekoč boste spoznali, da imam prav in da ta čas ne sme biti izgubljen. Prav tako mi je žal, da so sedaj vaša prijateljstva na preizkušnji, da ni veselega pričakovanja druženj, da je težko razmišljati o plesnih vajah za valetu ... Biti devetošolec je namreč običajno tudi nekaj posebnega, lepega, drugačnega, kar se ti vtisne v spomin.

Čeprav je zunaj jesen, se spušča megla, je barje pusto in je vsak sončni dan po svoje dar narave, izkoristite prosti čas za gibanje. Naredite kratek sprehod, ki ga obogatite z različnimi vajami. Izmerite si krog, ki ga boste načrtno vsak dan pretekli. Poiščite drevo,

na katerem se da dobro utrjevati veso. Zapomnite si stopnico, kjer lahko naredite raztezne vaje. Ostanite tudi v fizični kondiciji, ki je pogoj za dobro delovanje možganov.

Ob vsem tem pa ne pozabite na starše. Veliko skrbi imajo v teh časih. Eni so v redni službi, drugi so zaradi vas doma, da vam lahko pomagajo pri učenju, spet tretji so mogoče morali začasno zapreti svojo dejavnost. Po otroško jim stojte ob strani. Razveselite jih z objemom, zapojte jim novo pesmico, razložite, kar ste se ravnokar naučili, napišite jim pismo, kjer se jim zahvalite za vso ljubezen ... Pa pomagajte jim, saj ste že veliki. Vsak lahko nekaj naredi, da bodo hišna opravila prej opravljena: sesanje ni nikoli odveč, ker se prah hitro nabira; pa posoda iz pomivalnega stroja se tudi ne pospravi sama; še noben krompir ni zrasel brez ovoja, vsakega je potrebno olupiti, če seveda ni tisti najbolj zgođen, ki je lahko pečen kar z olupkom, in listje kar naprej pada z dreves ... Pa kaj bi vam našteval, saj sami veste, kaj vse zmorejo vaše roke, če se tako odloči glava in to podpre tudi srce. Ko pa je po hiši vse postorjeno, pride konec tedna, si oddahnete in se malo spočijete, mogoče povabite starše na partijo taroka, odigrajte človek ne jezi se ali pa jim pripravite hišno gledališče. Pred tem pa ugasnite televizijo, saj bo tako vsem lepše.

Če pa se mogoče znajdete v osebni stiski, imate vsega dovolj, pričakujete, da bo vse tako, kot je bilo lani, pa se ne morete z nikomer pogovoriti, pokličite razrednika/razredničarko, šolsko svetovalno službo ali ravnatelja. Skupaj bomo našli nove spodbude, razgrnili oblake in pokazali na svetle točke. Prepričan sem, da jih je v vašem mladem življenju polno, kljub temu da se mogoče v teh negotovih razmerah včasih skrijejo, se zabrišejo, mogoče celo mislite, da vam jih je korona čas ukradel. Pesnik Kajetan Kovič v zadnji kitici pesmi Južni otok optimistično pravi: »A voda se odpre // in močna zvezda vzide // in nova ladja pride // in južni otok je.« Tako bodo tudi za vse nas prišli zopet lepi časi druženja, prijateljevanja, srečevanja, obiskov, potovanj ... in čeprav se mogoče tega ne veselite ali ne razumete povsem te družbene vrednote – spet boste lahko normalno hodili v šolo, se učili, počakali starše v podaljšanem bivanju, se igrali, ustvarjali in telovadili, hodili na ekskurzije, obiskovali interesne dejavnosti ... in spet oživeli vse tri šole zavoda OŠ Škofljica. In tega se resnično veselim!

Roman Brunšek, ravnatelj